

Na ničim nedokazanu tvrdnju, da starozavjetni Izrael, koji još živi u dijaspori, ima od Boga svećeničku misiju pouke i međunarodnog pomirenja (u vjerskom smislu) odgovaramo s Petrom: »...Vi ste rod izabrani kraljevsko svećenstvo, sveti narod, puk stećeni, da proglasite kreposti onoga, koji vas pozva iz tame k divnom svijetlu svome...« To je napisano kršćanima a ne Židovima. Možda bi bilo napisano drukčije da je Izrael primio Mesiju!?

Ako dakle novozavjetne knjige koje su za Neumanna svete i poučne, traže korekciju židovske misije, valja to i provesti, pa povući drugi zaključak. Samo ponizno kleknuti pred Mesiju, i svi su problemi riješeni. Tada će se jasno spoznati da narodi danas nisu bez blagoslova i da se taj blagoslov ne očekuje kao jedini uvjet: obraćenje Židova. Mesija, jedini prvorođenac u strogom smislu, danomice blagoslivlje i usrećuje sve bez razlike.

8. Mesija šalje pred smrt apostole u čitav svijet s jedinom željom: »da svi budu jedno«.

Ta će se Mesijina želja ostvariti samo onda, realizuje li se iskreno i ponizno u svoj punini jeruzalemski događaj:

»Tvrdo dakle neka znade sav dom Izraelov da je Bog ovoga Isusa koga vi razapeste učinio i Gospodinom i Kristom. A kad su to čuli vrlo se razžale u srcu i reknu Petru i ostalim apostolima: Šta ćemo činiti, ljudi, braćo? A Petar im reče: Pokoru činite i neka se krsti svaki od vas u ime Isusa Krista, za oprostjenje grijeha svojih; i primiti ćete Duha Svetoga, jer to obećanje vrijedi za vas i za djecu vašu i za sve daljnje, kojegod bude dozvao Gospodin Bog naš«. (Dj. Ap. 2, 36—39).

Petar moli, za sve i pred svima: »Dodi kraljevstvo Tvoje!

Važnije odredbe i rješenja sv. Stolice

objavljena u »Acta Apostolicae Sedis« godine 1935.

Prof. A. Živković.

I. **Dijeliti sv. potvrdu** može i obični svećenik ex Sedis Apostolicae delegatione. Naputak je propisala S. Congr. de discipl. sacramentorum die festo Pentecostes a. 1934.

II. **Commissio pro Russia** prema Motu proprio od 21/XII. 1934. vodi odsele brigu samo za Ruse, qui in patria solo degunt. Kao takova se priključuje S. Congr. pro Eccl. orientali. A za Ruse, što se

nalaze izvan svoje domovine osniva se kod iste kongregacije posebna sekcija, koja ujedno vodi brigu za sve pripadnike slavenskog obreda. U dužnost joj je stavljena naročito skrb za štampanje potrebnih obrednih knjiga.

III. Kodeks istočnog kanonskog prava ima pripravljati jedna naročita komisija, kojoj je sjedište pri Kongr. za istočnu crkvu. Osnovana je 17. II. 1935. pod predsjedovanjem kad. Sincero.¹ Ona ima pregledati opaske pojedinih biskupa, uglaviti tekst i provesti redakciju. — Do novoga kodeksa vrijede partikularne norme. Tako i instrukcija iste S. Congr. pro Eccl. orientali za istočni kler od 10/VI. 1935., kako se provada proces super matrimonio rato et non consumato.

IV. S. Paenitentiaría Apostolica dobila je konstitucijom od 25/3 1935. svoj novi propisani Statut, u kojemu je tačno označen djelokrug i način njezinog uređivanja.

V. Dekret o katehizaciji izdala je S. Congr. Concilii pod datumom 12. I. 1935. »de catechetica institutione impensius curanda et provehenda«. Za naše doba od osobite važnosti.

VI. Reorganizacija redovničkih udruženja. a) Apostolskom konstitucijom od 2. VII. 1935. sjedinjuje se monaška kongregacija Camaldoli s kongregacijom kamaldulskih pustinjaka de Etruria. Samostan u Camaldoli, seminar čitavog reda sv. Romualda, bio je odijeljen od pustinjaka. Otsele svi nose novo zajedničko ime: Congregatio monachorum eremitarum Camaldulensium Ord. S. Benedicti.

b) Apost. pismom od 20/XI. 1935. ukida se »Ordo fratrum poenitentiae de Jesu Nazareno«. Osnivač mu je sluga Božji Joan Alph. Varela y Lorada, negdje sredinom 18. vijeka u Španiji (Salmatica). Zvali su ih po Italiji »scalzetti« (bosonogi). Red je svojevremeno odobrio papa Pio VI. Razlog ukidanja: nestajanje podmlatka i nedisciplina.

VII. Dušobrižnička služba u vojsci. a) Apost. pismom od 10/IV. 1934. proglašen je sv. Matej apostol i evanđelista nebeskim patronom zrakoplovnog odjela talijanske vojske.

b) Pod datumom 19/IX. 1935. proglašen je statut za duhovnu pastvu katoličkih vojnika u njemačkoj vojsci u smislu čl. 27. konkordata.

VIII. Otvaranje instituta. a) S. C. pro Eccl. orient. 30/I. 1935.: »Collegium missionariorum S. Basilií Magni« pro oriente,

b) »Facultas theologica Bratislaviensis« cum jure gradus conferendi u velikom sjemeništu u Trnavi kanonski podignuta.

c) »Internationale collegium Angelicum de Urbe« isto kanonski podignut univerzitet 18/VI. 1935. u smislu apost. konst. »Deus scientiarum Dominus.«

¹ Umro ove godine dana 7. veljače 1936.

IX. Jubilarne čestitke. a) 25-god. »Rivista di filosofia neoscolastica«, Milano, pismo od 18X. 1934. P. aug. Gemelli-u, rektoru,

b) 100-god. obnove sveučilišta u Louvainu i 25-god. rektorovanja P. Ladeuze, pismo od 25/V. 1935. kardin. van Roey-u,

c) 25-god. Biblijskog Instituta u Rimu, pismo rektoru P. Aug. Bea, S. J. od 3/V. 1934,

d) 12-vijek od smrti Bedae Venerabilis, pismo upravljeno nadb. vestministr. Hinsleyu i opatu Hotzingeru, rektoru zavoda.

X. Oprost. S. Paenit. Apost. podijelila je:

a) za pohod 7 crkvi: u Rimu potpuni oprost, izvan Rima 10 godina; a potpuni, ako izvrše i ostale uvjete, što se za potpuni oprost traže (15/I. 1935).

b) za večernje na Vel. srijedu, četvrtak i petak: oprost od 10 godina svaki dan; potpuni za prisustvovanje kroz sva 3 dana i obične uvjete (16/III. 1935.).

c) Za duhovni posjet Ssmi: 5 godina toties quoties uz 5 Pater, Ave, Gloria; potpuni jednom na tjedan uz obične uvjete

d) za posjet sv. groba kroz 2 dana: 15 god. toties quoties uz 5 Pater, Ave, Gloria; potpuni jedan ili drugi dan uz obične uvjete.

e) za oprost Portiuncula u crkvi samoj u Asisi uvjeti kao inače, no recitacija se može vani započeti, obilazeći nastaviti unutra i dovršiti.

f) za posjet 7 oltara u Vatikanskoj bazilici (BDj. Marije »Gregoriana« i »a columna«, Sv. Processa i Martinijana, Grgura Vel., Arkandela Mihajla, Simona i Jude, i sv. Petronile djevice), da se obnovi nekadašnji stari običaj daje se oprost u Rimu: 7 god. uz molitvu titularu oltara; potpuni na dan titulara uz uvjete kao inače; izvan Rima: 5 god. odnosno 7.

XI. Otsudene knjige. a) Cocles Angelo: Cento e cento e cento pagine del libro segreto di Gabriele d' Annunzio tentato di morire.

b) Rosenberg Alfred: An die Dunkelmänner unserer Zeit. Eine Antwort an die Angriffe gegen den »Mythus des XX. Jahrhunderts«.

XII. Alokucije pape Pija XI. a) U tajnom konzistoriju 1/IV. 1935. prigodom proglašenja svetima Ivana kard. Fishera i kancelara Tome More izrekao je sv. Otac značajne one riječi, aludirajući prije na talijansko-abeteski nego na englesko-talijanski rat: »Atsi aliquis — quod Deus avertat — infandum eiusmodi flagitium moliri atque efficere sibi sumpserit, tum Nos contineri non possumus, quin Omnipotentem Deum, precem illam iterando, moerenti animo rogemus: Dissipa gentes quae bella volunt...!«

b) kod svečane kanonizacije istih dvojice svetaca u homiliji, koju običaje sv. Otac izreći, zaželio je: da se u krilo katoličke Crkve vrata i oni Englezi, koji su još odijeljeni danas od matere Cr-

kve; sve da se zbude po zagovoru novih velikih svetaca toga naroda.

c) u tajnom konzistoriju dne 16. XII. 1935. kod imenovanja novih 20 kardinala, protestira protiv onih, koji govore, da se on u pitanju rata nije izjasnio. Tko je htio čuti mogao je, a nema sumnje, veli, da je i čuo, što sam rekao. Dosta je s tim u vezi potsjetiti samo na riječi Psalmiste, što su ovdje pod a) navedne: Rasprši narode koji žele rat!...

XIII. **Katalog svetih i blaženih.** Donosimo ovdje u jednom preglednom popisu, što samo jedno jedino godište službenog vaticanskog organa, bilježi:

a) zaključci kongr. Obreda, da se povede postupak za proglašenje blaženima:

1. Franjo de Paola Torrin D. I.
2. Franjo Rivat, Inst. parv. fratrum Mariae
3. Dominik Lentini, svećenik
4. Marija Terezija de Soubiran, osniv. družbe Marije Pomoć.
5. Filipina Duchesne, družbe sestara presv. Srca
6. Alphons Rodriguez i drugovi, D. I.
7. Emilija de Vialar
8. Placido Riccardi
9. Marija Terezija Coudera
10. Kinto SIE, kinez katekista
11. Marija Bertila Boscardin
12. Jochima de Vedrun, udova de Mas
13. Vito Mich. di Netta.

b) da se proglase svetima:

1. Ivana Elizabeta Bichier des Ages
2. Paula Frassinetti
3. Marija a Jesu, Inst. parv. soror. Assump.
4. Josip Pignatelli D. I.

c) završen je proces i proglašenje:

1. sv. Ivana kard. Fishera i sv. Tome More
2. sv. Ivana Bosco
3. sv. Josipa Bened. Cottolengo
4. sv. Pompilia Maria Pirotti
5. sv. Terezije Margarete Redi
6. sv. Konrada Parzham, kapucina.

Tu ne možemo, a da ne pomišljamo, kako bi se moralo na nadležnom mjestu, ali i po nadležnim našim faktorima sve potrebno poduzeti, da se čast oltara dodijeli našima svetima božjim ugodnicima: biskupu dr. J. Langu, Petru Barbariću, Petru Kolariću, Ivanu Merzu i dr. Kako se ima postupati u ovoj stvari i kako treba upraviti podneske propisala je S. C. Rituum svojim pismom od 15/I. 1935. (AAS, XXVII (1935), Nro 2. str. 51.)